

tioner, saaledes som foreslaaet. Grunden til, at man er afvejet fra denne Bestemmelse, er, at saadanne to Sectioner nødvendigt altid vilde give Anledning til Uensartethed i Ansættelsen og derved medføre Ulemper, som man undgaaer ved at overlade det til een og samme Commission. Hvad der har bevirket, at man har foreslaaet to Sectioner, er, at man antog, at Arbejdet med at paaligne den hele store Communes Indvaanere denne Stat vilde blive altsor besværligt for een og samme Commission; men skjøndt det maa indrømmes, at dette Arbejde vil blive overmaade vanskeligt og besværligt, navnlig ved den første Ansættelse, saa har dette Hensyn dog maattet vige for, hvad der er det Rigtige og Hensigtsmæssige. Dertil kommer, at man troer at turde antage, at Ansættelsen vil blive paalideligere, idet den samlede Commission saaledes ansætter Enhver til Stat, saavel Næringsstat som Hjælpestat, hvormod der efter Forslaget vil blive færre Medlemmer i hver Section til Ansættelsen. Med Hensyn til Vanskeligheden for den enkelte Commission maa jeg gøre opmærksom paa, at Udvalget har ved den 4de Paragraph foreslaaet en Lettelse, idet man har fundet det mindre hensigtsmæssigt, at der fandt et Slags Gjennemgaaen eller Revision af Listerne Sted i August Maaned, fordi den Binding, man kunde have ved Tilkomnes Ansættelse til Indkomst- og Næringsstat, vilde blive saa ringe, at det ingenlunde opveiede det umaadelige Arbejde, som var forbundet med at gennemgaae Listerne. Af Redactionsforandringer skal jeg kun nævne ved § 3, at Udvalget har foreslaaet, at Udtrykket „efter Foranstaltning“ i anden Linie udgaaer, og at der i samme Linie foran Ordet „Commission“ sættes „Lignings“. De andre Redactionsforandringer ere en Følge af, at Bestemmelsen om de to Sectioner er foreslaaet at skulle bortfalde. Hvad den 4de Paragraph angaaer, da har Udvalget tilladt sig at foreslaae, at istedetfor at det i Udcastet stiges, at Commissionen har i hvert Aars Januarmaaned at ansætte de Paagældende til Nærings- og Hjælpestat, sættes: „i hvert Aars Begyndelse“, fordi det vilde have sine Vanskeligheder, om ikke være umuligt, at fuldende Statteansættelsen i een Maaned. Med Hensyn til Tiden, for hvil-

ken Statte skulde gjælde, da tyder § 4 paa, at den skulde være gjældende for hele Aaret 1855; men da Loven først vil kunne udkomme i Slutningen af Marts eller Begyndelsen af April, bliver det umuligt at faae Alt ordnet med Listernes Indretning og Statteens Paaligning, saaledes at den egentligt talt kan opkræves førend fra 1ste Juli eller for de to sidste Dvartaler af Aaret; medmindre man vilde begynde den nye Stat med Efterstud fra en allerede forløben Tid, hvilket Udvalget har fundet at være i høj Grad utilraadeligt. Som Følge af, at Slutningen af Paragraphen angaaende Revisionen af Listerne i August Maaned skulde bortfalde, har Udvalget tilladt sig at foreslaae, at Ligningen gjælder for eet Aar, — og opkræves Statte derefter hvert Fjerdingaar, overensstemmende med Næringsstatteens Opkrævning, hver Gang med $\frac{1}{4}$, — og dernæst med Hensyn til, at Statte først kan blive at opkræve fra 1ste Juli af for Aaret 1855, foreslaaet: at det Fornødne bliver at foretage saa betimeligt, at Nærings- og Hjælpestatte efter den nye Ligning kan opkræves for Aarets tvende sidste Dvartaler. Hvad § 5 angaaer, da har Udvalget intet fundet derved at erindre, skjøndt det maaskee havde været det Retteste intet Maximum at indføre enten for Nærings- eller for Hjælpestatte. Imidlertid turde jeg maaskee udtale som min personlige Mening, — Udvalget er muligens ikke enig hert — at man har havt Grund til at fastsætte et bestemt Maximum for dem, der frygte Vilkaarlighed eller have Betænkelighed ved, at man skulde besætte Folk i det Uendelige. Men indrømmes maa det, at der ved denne Paragraph er steet en Forbedring mod, hvad der nu finder Sted; som det allerede er blevet berørt tidligere af to ærede Medlemmer af Udvalget, idet det hidtilværende Maximum for Næringsstatte ifkun har været 100 Portioner for den største Bedrift, som en enkelt Mand driver, og undtagelsesviis 200 Portioner for Corporationer og Compagnier. Ved at Maximum kan stige til 500 Portioner, har et æret Medlem af Udvalget allerede viist eller paapeget, at der ogsaa skulde finde Afgang Sted paa Næringsstatte, paa Grund af Hensyn til Formue og Leilighed, da denne Afgang ful-